

MORGENBLADET

Står klare etter menns svik

Utroskap og korrupsjon er blitt mannlige politikeres varemerke. Det rydder vei for kvinner.

Av Av Stein Tønnesson

Atter en skandale: Demokratenes fremstående og gifte kongressmedlem Anthony Weiner måtte denne uken innrømme at han har sendt upassende bilder til kvinner som ikke er hans kone. Fra pressekonferansen på Sheraton Hotel i New York 6. juni. Foto: Andrew Burton/Scanpix

UTENRIKSANALYS
E

Kongressmannen Anthony

Weiner, en av Demokratenes fremstående medlemmer av Representantenes hus, måtte denne uken innrømme at han hadde sendt upassende meldinger og et vovet bilde av seg selv til kvinner på nettet.

Dominique Strauss-Kahn erklærte seg ikke skyldig for en amerikansk domstol mandag om sitt antatte voldtektsforsøk på en stuepike i et luksushotell i New York. I kjølvannet av Strauss-Kahn-skandalen er også andre franske politikere blitt eksponert. Én minister, Georges Tron, har måttet gå av, beskyldt for seksuell trakassering. Franske kvinner gjør opprør under parolen «Vi er alle stuepiker».

John Edwards' og Arnold Schwarzeneggers utroskap blir også fyldig dekket i amerikanske medier. Mens Edwards prøvde å bli nominert som Demokratenes presidentkandidat i 2008 og hans kone var kreftsyk, fikk han barn med sin medierådgiver og brukte pengebidrag fra USAs rikeste kvinne til å holde fødselen skjult. Hans nærmeste rådgiver tok på seg farskapet. En føderal storjury har nå tiltalt ham for misbruk av valgkampbidrag.

Imens har den kulørte pressen boltret seg i bilder av Republikanernes tidligere California-guvernør og muskelmann Arnold Schwarzenegger, der han morer seg med en elskerinne. Han har innrømmet at han fikk barn med en hushjelp. Moren til hans fire andre barn har omsider forlatt ham etter 25 år. I 2003, da hans beføling av kvinner ble

offentlig påtalt, sto fruen ennå last og brast med sin mann. Bill Clintons Monica er nå bare historie.

Verst er Silvio Berlusconi fordi han fortsatt sitter ved makten. Israels president Moshe Katsav måtte gå av da han ble voldtektstiltalt i 2007, og han ble dømt nå i mars til syv års fengsel. Italias *Presidente* er blitt gjenvalgt flere ganger tross 24 rettslige tiltaler og utallige *Bunga Bunga*-selskaper. Hans kone forlot ham i 2009.

Velgerne ser også ut til omsider å ha mistet tålmodigheten. Skjønt hver gang jeg møter italienere, blir jeg forbløffet over hvor lite skamfulle de er over å ha en så ekkel statsminister. Italia trenger et omfattende kvinneopprør.

Dagens ledende europeiske politiker fortjener vår sympati. Tysklands forbundskansler Angela Merkel må stå ut med så mange ynkelige menn. Hennes forsvarsminister plagierte sin doktoravhandling. Hennes landsmann, pave Benedikt XVI, får seg ikke til å rydde opp i sine presters guttemisbruk.

Som sjef for Det internasjonale pengefondet (IMF) var Strauss-Kahn på vei til å møte Merkel da han ble arrestert i New York. Merkel møter alltid grundig forberedt. Det må ergre henne når hun ser Frankrikes president Nicolas Sarkozy komme spradende mens en rådgiver hvisker ham i øret hva neste møte skal handle om. Kansler Merkel tar sakene på strak arm og lar seg ikke distrahere.

Aldri så galt at det ikke er godt for noe. I gamle dager kunne mannfolkene eksesser skjules, overses eller oppmuntres. Det sto sjelden kvinner klar til å ta over. Her har noe skjedd. Merkel er ikke alene. Hun går i Golda Meir, Indira Gandhi, Gro Harlem Brundtland og Margaret Thatchers fotspor. Vil folk ha en leder som simpelthen gjør jobben sin, vet de at det er tryggest å satse på en kvinne. Folk i Argentina, Bermuda, Brasil, Costa Rica, Finland, Irland, Island, Kirgisistan, Kroatia, Liberia, Slovakia og Trinidad og Tobago har skjönt det. De vil snart bli flere.

Franskmennene skal velge ny president neste år. Da kan Sarkozy enten bli avløst av den trauste Martine Aubry (sosialist) eller den karismatiske Marine Le Pen (ytre høyre). Republikanerne i USA forbereder seg også på presidentvalg. De nøler med å støtte Newt Gingrich, som ble sammen med sin kone nummer tre før han var skilt fra nummer to.

Sarah Palin og Michele Bachmann er mer til å stole på. Deres politiske synspunkter står i klasse med Marine Le Pens. Om de får makt, blir det ugreit for kvinner som trenger abort. Men verken hockeymamma Sarah eller fostermor Michele, som i tillegg til sine egne fem barn har tatt ansvar for 23 andre, er troende til å kjøpe guttesex eller forføre sin medierådgiver.

Lenger øst er det valg i Thailand 3. juli. Thaksin Shinawatra, dømt til to års fengsel for korrupsjon og nylig skilt fra sin kone, er forhindret fra å stille. Hans yngre søster Yingluck stiller i stedet. De fleste tror hun skal rydde veien for storebrors gjenkomst. Men hvis hun vinner, kan jo både hun og velgerne finne ut at hun selv er å foretrekke.

Håpet står nå til kvinnene. USA hadde grunn til å rulle ut den røde løperen da kansler Merkel denne uken kom til Washington for å motta den amerikanske presidentens frihetsmedalje. Kanskje ba hun en stille bønn om en trofast Barack. Selv Merkel vil nok heller ha Michelle Obama som presidentfrue enn Michele Bachmann som president.

Stein Tønnesson er forsker ved Institutt for fredsforskning (Prio) og United States Institute of Peace, Washington DC. stein@prio.no

Publisert 10. juni 2011